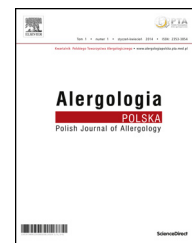

Dostępne online www.sciencedirect.com

ScienceDirect

journal homepage: www.elsevier.com/locate/alergo

Praca pogładowa/Review

Epidemiologia i przebieg naturalny alergii na zwierzęta futerkowe

Epidemiology and natural history of pet allergy

Natalia Ukleja-Sokołowska*, Zbigniew Bartuzi

Katedra i Klinika Alergologii, Immunologii Klinicznej i Chorób Wewnętrznych Collegium Medicum w Bydgoszczy
Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu, Polska

INFORMACJE O ARTYKULE

Historia artykułu:

Otrzymano: 20.01.2016

Zaakceptowano: 04.02.2016

Dostępne online: 23.02.2016

Słowa kluczowe:

- alergia
- zwierzęta
- pies
- kot
- epidemiologia
- komponenty alergenowe
- IgE

Keywords:

- Allergy
- Animals
- Dog
- Cat
- Epidemiology
- Allergen components
- IgE

A B S T R A C T

Researchers agree that the incidence of allergy to pets in Europe and the United States is growing for several decades. The incidence of allergy to dog and cat varies depending on the chosen population, age and sex.

The number of pets in the environment makes it difficult to avoid contact with them. Allergens can be transferred on clothes of pet owners to places where theoretically we do not expect animals, and dog and cat allergens remain in the air for a very long time, after an animal left the environment.

In the publications conflicting reports can be found about the impact of childhood exposure to animal allergens on allergy later in the life of a child. The test results may be affected by the choice of the examined group and the objective difficulties in comparing pet owners to people who do not have any animals at home.

Researchers proved that people who are allergic to dog or cat are more susceptible of sensitization to other fur-bearing animals than patients with inhaled allergy, but not sensitized to dog or cat allergens. Furthermore, the lack of direct contact with the animal does not rule out allergies, which may indicate either a cross-reaction or an individual's susceptibility to animal dander allergies.

© 2016 Polish Society of Allergology. Published by Elsevier Sp. z o.o. All rights reserved.

* Adres do korespondencji: Klinika Alergologii, Immunologii Klinicznej i Chorób Wewnętrznych, Szpital Uniwersytecki nr 2 im. dr J. Biziela w Bydgoszczy, ul Ujejskiego 75, 85-164 Bydgoszcz, Polska. Tel.: +48 52 3655 416; fax: +48 52 3484 076.

Adres email: kikalerg@cm.umk.pl (N. Ukleja-Sokołowska).

<http://dx.doi.org/10.1016/j.alergo.2016.02.003>

2353-3854/© 2016 Polish Society of Allergology. Published by Elsevier Sp. z o.o. All rights reserved.

Wstęp

Alergia na zwierzęta futerkowe jest problemem dla wielu pacjentów zgłaszających się do lekarza alergologa. Uczulenie to pozornie wydaje się nieskomplikowane, jednak istnieje wiele zagadnień kontrowersyjnych. Czy posiadanie zwierząt domowych, a tym samym narażenie na ich alergenów zwiększa, czy też zmniejsza ryzyko rozwinięcia się chorób atopowych? Czy dziecko powinno być ekspozowane na alergenów zwierząt? Czy „zdrowiej” jest mieć psa czy kota? Jaki jest przebieg naturalny alergii na zwierzęta? Czy osoba uczulona np. na psa w przyszłości rozwinię alergię również na kota? Próba odpowiedzi na te i inne pytania nie zawsze jest prosta.

Epidemiologia alergii na zwierzęta futerkowe

Epidemiologia alergii na psa i kota pozostaje najlepiej opracowana, głównie ze względu na jej duże rozpowszechnienie, które niewątpliwie ma związek z powszechną ekspozycją na alergenów tych zwierząt. W Stanach Zjednoczonych w gospodarstwach domowych żyje około 70 mln psów i 74,1 mln kotów [1]. W Polsce, wg badania TNS Polska przeprowadzonego w 2012 roku, 48% osób ma jakieś zwierzę domowe. Spośród właścicieli zwierząt psa ma 83%, a kota 44% respondentów [2].

W polskich badaniach ECAP (Epidemiologia Chorób Alergicznych w Polsce) prowadzonych przez Zakład Profilaktyki Zagrożeń Środowiskowych i Alergologii Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego z inicjatywy Ministra Zdrowia wzięło udział 22 700 ankietowanych. Dodatkowo 7 tysięcy osób zostało poddanych badaniom lekarskim w kierunku alergii. Na podstawie tych badań stwierdzono, że częstość deklarowanych objawów alergii na psa i kota wynosi odpowiednio 2,1% i 4,3% badanej populacji. Częstość dodatnich testów skórnych (++, +++) z alergenami psa i kota wynosi odpowiednio 0,5% i 3,7% [3].

Badacze są zgodni, że częstość alergii na zwierzęta w Europie i Stanach Zjednoczonych od kilku dziesięcioleci narasta [4]. Duże badanie populacyjne opublikowali Heinzel et al. w 2009 roku. Objęło ono 3034 dorosłych pacjentów z 17 ośrodków w 14 Europejskich krajach. Badano w nim częstość występowania dodatnich testów skórnych (skin prick tests; SPT) na różne alergenów u pacjentów, u których podejrzewano występowanie uczulenia na alergenów wziewne. Średnia częstość występowania dodatnich SPT z alergenami psa wynosiła 27,2%, a kota 26,3%. Najwyższą częstość występowania dodatnich SPT na te zwierzęta futerkowe stwierdzono w Odense w Danii (odpowiednio 56,0% i 49,3%). Najniższą we Wiedniu w Austrii – 16,1% i 16,8%. W Polsce współpracowano z ośrodkiem łódzkim i stwierdzono częstość występowania dodatnich SPT na poziomie 34,7% w przypadku alergenów psa i 23,8% w przypadku alergenów kota [5].

Klasycznym badaniem epidemiologicznym w alergologii jest ECRHS (European Community Respiratory Health Survey), badanie przeprowadzone w 35 ośrodkach w 15 krajach rozwiniętych. U 15 160 osób wykonano testy skórne z alergenami wziewnymi, między innymi kota. Stwierdzono, że częstość

dodatnich SPT na przynajmniej jeden badany alergen waha się w zależności od populacji i wynosi 17,1–54,8% (mediana 36,8%). Częstość dodatnich SPT z alergenami kota wynosiła zależnie od ośrodka 1,2–22,4% (mediana 8,8%) [6].

Częstość alergii na psa i kota różni się w zależności od populacji, wieku i płci [4]. W niemieckim badaniu populacyjnym, prowadzonym na podstawie danych zebranych w latach 2003–2006, które objęło 17 641 dzieci i młodzieży w wieku 3–17 lat, stwierdzono, że częstość alergii na psa wynosiła 11,6% i 7,6%, a na kota 9,6% i 6,6% odpowiednio u chłopców i dziewczynek [7].

Ciekawe badania epidemiologiczne opublikowali Bjerg i wsp. w 2015 roku. Objęło ono 696 szwedzkich dzieci w wieku 11–12 lat, u których badano stężenie przeciwciała IgE skierowanego przeciwko komponentom alergenowym kota, psa i konia metodą ImmunoCap. Występowanie podwyższonego stężenia swoistego IgE stwierdzono u 259 dzieci (37,2%). W tej grupie 51% było uczulonych na wszystkie trzy gatunki, 23% na dwa, a 25% na jeden gatunek [8].

Wpływ posiadania zwierząt domowych na stan zdrowia

Olbrzymie rozpowszechnienie zwierząt domowych sprawia, że trudno uniknąć z nimi kontaktu. Sierść może być przeniesiona na ubraniu w miejsca, w których teoretycznie nie spodziewamy się zwierząt, a alergenów psa i kota długo utrzymują się w powietrzu po opuszczeniu przez zwierzę danego środowiska. Alergenów psa i kota obecne są np. w bankach, środkach komunikacji miejskiej, szkołach [9, 10].

Jednak nie ulega wątpliwości, że choć nie unikniemy przypadkowego kontaktu z alergenem, to stałe narażenie na jego wysokie stężenie związane jest głównie z posiadaniem czworonoga w domu.

Jaki jest wpływ zwierząt na ogólne zdrowie? W 2012 roku Enmarker i wsp. opublikowali badanie populacyjne, które objęło 12 297 starszych (w wieku 65–101 lat) obywateli Norwegii. Dowiedziano w nim, że posiadacze psów byli ogólnie nieco zdrowsi niż osoby, które nie miały zwierząt lub miały kota. Posiadacze kotów mieli wyższe ciśnienie krwi i stosunek masy ciała do wzrostu (body mass index; BMI) niż posiadacze psów [11]. Analiza tych niezwiązanych z alergią wyników wskazuje, że tak naprawdę temat jest kontrowersyjny. Czy posiadacze psów są w lepszej kondycji fizycznej, gdyż mają psa? Czy może kupili psa, gdyż czują się świetnie i mają czas i siłę się nim zajmować? Do pewnego stopnia wszystkie badania dotyczące wpływu posiadania zwierząt na różne aspekty zdrowia, w tym alergię, obarczone są możliwością błędu wynikającego z samego faktu, że decyzja o posiadaniu zwierzęcia w domu wiąże się z wieloma niezależnymi czynnikami, a także stylem życia, który warunkuje ostateczną kondycję fizyczną i psychiczną.

Czy kontakt ze zwierzętami futerkowymi w dzieciństwie ma wpływ na występowanie alergii? W niemieckim badaniu wieloośrodkowym, opublikowanym w 2000 roku w „The Lancet”, badano ekspozycję na alergenów oraz stężenie swoistego IgE skierowanego przeciwko alergenom roztoczy kurzu domowego i kota u 1314 noworodków. Kolejne oceny odbywały się w wieku 18 miesięcy, 3 i 7 lat. Dane końcowe

Download English Version:

<https://daneshyari.com/en/article/3184239>

Download Persian Version:

<https://daneshyari.com/article/3184239>

[Daneshyari.com](https://daneshyari.com)